

RESOLUCIÓ SOBRE L'HABITATGE

XII Assemblea Nacional de l'Avalot
Barcelona, 04 d'octubre de 2025

En els últims anys i gràcies a l'esforç dels sindicats, hem vist algunes millores en l'estabilitat laboral de les joves de la classe treballadora, com l'augment del salari mínim interprofessional.

Les dades de l'Observatori Català de la Joventut (2024) reforcen aquesta tendència mostrant que: l'atur juvenil se situa al 15,5%, la taxa més baixa des del 2008. No obstant això, resten pendents altres millores com l'estatut de la persona becària i la reducció de la jornada laboral.

Malgrat aquest increment de l'estabilitat en l'àmbit laboral, la pobresa entre les joves persisteix: segons dades de l'Observatori de l'Emancipació del Consell de Joventut d'Espanya un 18,8% de les persones joves ocupades està en risc de pobresa i/o exclusió social, percentatge que es dispara fins a superar el 50% en cas que la persona es trobi en situació d'atur (2º Semestre de 2024). Segons apunten els diferents estudis, la principal causa és la manca d'accés a un habitatge digne. A Catalunya la taxa d'emancipació juvenil se situa en el 17,4% el 2024, amb una caiguda de gairebé 2 punts respecte a l'any anterior i alhora molt per sota de la mitjana europea (31,5%). L'habitatge clarament ha esdevingut una dificultat per a les joves a l'hora d'iniciar un projecte de vida propi: l'oportunitat de decidir si es vol formar una família, el desenvolupament d'una carrera professional o l'estabilitat vital.

Les polítiques que s'han dut a terme fins ara des de les institucions, no han estat suficients per pal·liar aquesta crisi, atès que no arribaven al públic objectiu i alhora han provocat efectes contraproductius com l'augment de l'especulació per part dels propietaris. Per altra banda, els ajuts a l'emancipació aprovats pel govern català per a la compra d'habitatge no només obliguen les joves a assumir uns preus de compravenda actualment desbocats, sinó que a més perpetuen un model d'endeutament amb la banca privada, un sistema que ja ens va portar a la ruïna amb la crisi immobiliària del 2008 i que es va traduir en 1.710.963 desnonaments de llars treballadores a tot l'Estat i 323.705 a Catalunya fins a l'any 2019 (Observatori DESCA, 2020). Malgrat haver deixat aquella crisi enrere, actualment se'n segueixen produint: el 2024 es van produir 27.564 desnonaments arreu de l'Estat i Catalunya, de nou, encapçalant el rànquing amb 6.660.

És per això que cal intervenir sobre un mercat que clarament no s'autoregula ni té intenció de fer-ho. Segons dades de la Generalitat de Catalunya, en el que va de 2025 la mitjana de preu de compravenda d'habitatges és de 2.600,15€/ m². Aquesta xifra escala fins als 4.207€/m² a la ciutat de Barcelona segons dades de l'Ajuntament.

Com veiem, malgrat l'aprovació i posada en marxa de la Llei estatal pel Dret a l'Habitatge (2023) i la regulació de preus del lloguer a Catalunya, la patronal immobiliària ha aprofitat les esclatxes legals existents per continuar obtenint beneficis a costa de la classe treballadora amb la reconversió al lloguer temporal i d'habitacions, dues casuístiques que a dia d'avui continuen sense regulació. Actualment, s'està tramitant un projecte de llei per regular el lloguer temporal i d'habitacions tant a la cambra catalana com a l'espanyola, gràcies a la pressió de la societat civil i els sindicats que van fer sortir al carrer a més de 170.000 persones el 23 de novembre de 2024 a Barcelona així com centenars de milers a 42 ciutats de tot l'Estat el passat 5 d'abril.

Per altra banda, hi ha un ampli consens en que un altre dels factors que dificulten l'accés a una llar és la manca d'un parc públic d'habitatge, que seria una via d'emancipació assolible per a la població jove. Actualment, Catalunya només disposa d'un 1,7% d'habitatge protegit respecte al total, molt lluny de la mitjana europea (9%) (Observatori Metropolità de l'Habitatge i Observatori DESCA, 2021). Si bé des del govern català s'han fet anuncis de la construcció de 50.000 nous habitatges públics fins a l'any 2030, en

aquest mateix període més de 40.000 habitatges protegits perdran aquesta condició, passant a mans privades i, per tant, aquesta mesura resultarà insignificant. En un context d'emergència de l'habitatge greu com l'actual, és necessari corresponsabilitzar als actors privats en l'increment del parc públic, especialment en aquells nuclis poblacionals com Barcelona, on hi ha poc solars per construir fora de la ciutat consolidada.

Des d'Avalot-Joves de la UGT de Catalunya continuarem lluitant juntament amb la societat civil perquè el jovent de la classe treballadora pugui accedir a un habitatge digne i adequat.

És per això que:

- Exigim la regulació efectiva dels preus de lloguer a Catalunya, cobrint les esclatxes dels lloguers de temporada i d'habitacions i vetllar pel seu compliment amb una dotació suficient de recursos econòmics i humans. L'índex de preus no només s'ha de congelar, sinó reduir en un 50%, revertint l'increment dels últims anys.
- Apostem per l'augment del parc públic d'habitatge protegit i assequible fins a arribar a un 15% del parc d'habitatge total, d'acord amb allò previst a la Llei catalana d'Habitatge (2007). Per tal d'assolir aquesta xifra proposem algunes vies:
 - Que la Sareb, empresa rescatada amb els nostres impostos i ja sota el control del govern espanyol, posi els seus actius (26.286 entre habitatges, construccions, solars, etc.) a disposició de les administracions catalanes per tal d'incrementar el seu parc públic d'habitatge.
 - Treballar, expandir i fer complir arreu del territori català mesures com la del 30% d'habitatge protegit, actualment en vigor en ciutats com Barcelona i amb previsió d'estendre's a altres municipis com Terrassa.
- Demanem la mobilització d'habitatges buits a Catalunya per tal que compleixin amb la seva funció social a través de mecanismes com el que es contempla a la Llei 24/2015 que preveu obligar als grans tenidors a cedir aquests habitatges quan portin buits més de 2 anys.
- Exigim la prohibició dels desnonaments de famílies vulnerables sense alternativa habitacional, especialment en aquells casos en que són promoguts per grans tenidors d'habitatge, rescatant l'obligatorietat en aquests casos d'oferir un lloguer social.
- Ens comprometem a continuar lluitant per aquesta causa de la mà del moviment per l'habitatge del país i altres organitzacions afins amb la nostra visió amb l'objectiu de garantir els drets del jovent treballador, així com del conjunt de la classe treballadora a Catalunya.